1964 (5) సుప్రీం కోర్టు నివేదికలు 230

మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం

వర్సెస్

మిస్త్రీ లాల్ తారాచంద్ లోధా మరియు ఇతరులు

(పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్, కె.సుబ్బారావు, కె.ఎన్.)

వాంచూ, జె.సి.షా, రఘుబర్ దయాళ్ జె.జె.)

బాంబే కోర్టు ఫీజుల చట్టం, 1959 (36 ఆఫ్ 1959), ఆర్టికల్, 1, షెడ్యూల్ 1 అప్పీలులో వివాదంలో ఉన్న సబ్జెక్టు విలువ నిర్మాణం - ప్రత్యేకంగా సవాలు చేయబడని వడ్డీ చెల్లింపు-కోర్టు రుసుము చెల్లించదగినది.

పిటిషనర్-ప్రతివాది నెం.1 దావా తేదీ వరకు ప్రతివాదికి వడ్డీతో ఇచ్చిన మొత్తాన్ని రికవరీ చేయడానికి దావా వేశారు. అతని క్లెయిం రూ.13,033-6-6 మొత్తాన్ని దావా వేసిన తేదీ నుండి రూ.10,120 మొత్తంపై సంవత్సరానికి 4% చొప్పున భవిష్యత్తు వడ్డీతో నిర్ణయించారు. ఈ డిక్రీకి వ్యతిరేకంగా ప్రతివాది హైకోర్టును ఆశ్రయించి అప్పీలుకు రూ.13,033-6-6 విలువ ఇచ్చి, ఆ మొత్తంపై అవసరమైన కోర్టు రుసుమును చెల్లించాడు. అతని అప్పీలు యొక్క అన్ని కారణాలు పిటిషనర్ వాదనల యొక్క అర్హతలకు సంబంధించినవి మరియు ట్రయల్ కోర్టు దానిని లెక్కించాల్సిన రేటుపై భవిష్యత్తులో పెండెంట్ లైట్ వడ్డీని మంజూరు చేయడం యొక్క కరెక్టును పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. అప్పీలు మొత్తం డిక్రీకి విరుద్ధమని, కోర్టు రుసుము కోసం వివాదంలో ఉన్న సబ్జెక్టు విలువ రూ.14,036.80 అని అభిప్రాయపడినందున అప్పీలు మెమోరాండంపై లోటు కోర్టు రుసుము రూ.70 చెల్లించాలని ట్యాక్సింగ్ అధికారి ప్రతివాదిని ఆదేశించారు. దావా వేసిన తేదీ నుంచి తీర్పు వెలువడే తేదీ వరకు వడ్డీ మొత్తం రూ. 10,120 నుంచి రూ.1,033.40కు చేరింది.

బాంబే కోర్టు ఫీజుల చట్టం 1959లోని సెక్షన్ 5(2) ప్రకారం ప్రతివాది హైకోర్టులో ఈ ఉత్తర్వులను సవాలు చేశారు. ట్యాక్సింగ్ అధికారి ఉత్తర్వులను హైకోర్టు కొట్టివేసింది మరియు అనుభవజ్ఞుడైన న్యాయమూర్తి ఈ అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేశారు:

అప్పీల్ లో ఉన్న అంశం పార్టీల మధ్య వివాదంలో ఉన్న వాస్తవ అంశమని, దానిపై నిర్ణయంతో నిలబడాల్సిన లేదా పడిపోయే విషయం కాదని పేర్కొంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఇది పార్టీల మధ్య వివాదంలో ఉన్న హక్కు అని అర్థం".

ఈ న్యాయస్థానంలో అప్పీలుదారు రాష్ట్రం హైకోర్టు యొక్క ఈ అభిప్రాయం యొక్క సరైనదాన్ని సవాలు చేసింది మరియు ప్రివీ కౌన్సిల్ కు అప్పీల్ చేయడానికి హైకోర్టు అనుమతి ఇవ్వడానికి సంబంధించిన సంబంధిత నిబంధనలలో "వివాదంలో ఉన్న విలువ లేదా విషయం" అనే వ్యక్తీకరణపై న్యాయస్థానాలు ఉంచిన నిర్మాణంపై ప్రధానంగా ఆధారపడింది.

(1) కళలో 'వివాదంలో ఉన్న వస్తువు పరిమాణం లేదా విలువ' అనే పదం. బాంబే కోర్టు ఫీజుల చట్టంలోని షెడ్యూల్ 1లోని 1వ అధికరణ, ప్రివీ కౌన్సిల్ కు అప్పీల్ చేసుకునేందుకు హైకోర్టులకు అనుమతి ఇచ్చే నిబంధన పరిధిలోకి ఈ కేసు వచ్చిందా లేదా అనే అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునే ఉద్దేశ్యంతో ఇలాంటి వ్యక్తీకరణపై నిర్మించిన నిర్మాణాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోలేం. ఈ చట్టం పన్ను విధించే శాసనం మరియు దాని నిబంధనలను కర్త-కక్షిదారుకు అనుకూలంగా ఖచ్చితంగా అర్థం చేసుకోవాలి.

గూరూపద్ ఖూండ్ వి. జగ్గుచందర్, 8 ఎం.ఐ.ఎ. 166, డోర్గా దోస్ చౌదరి వర్సెస్ రామనావత్ చౌదరి, 8 ఎంఐఏ 262 కేసులు నమోదయ్యాయి.

(ii) ఏ విధమైన నిర్దిష్ట హక్కుపై ఆధారపడని, వివాదాస్పద హక్కు యొక్క నిర్ణయంపై ఆధారపడి ఉండే దావాలు మరియు కోర్టు విచక్షణకు సంబంధించిన ఉపశమనాలు 'వివాదంలో ఉన్న అంశం లేదా అప్పీలు మెమో' అనే పదం పరిధిలోకి రావు.

(iii) కళ ప్రయోజనాల కోసం 'అప్పీలులో వివాదంలో ఉన్న విషయం యొక్క మొత్తం లేదా విలువ'లో పెండెంట్ లైట్ వడ్డీ మొత్తాన్ని చేర్చకూడదు. 1 ఆఫ్ ష్. చట్టం యొక్క 1, అప్పీలుదారుడు ఆ డిక్రీని పక్కన పెట్టాలనే వాదనతో సంబంధం లేకుండా స్వతంత్రంగా వడ్డీ మొత్తం కోసం డిక్రీ యొక్క సరైనదాన్ని సవాలు చేయకపోతే.

ప్రస్తుత కేసులో, ఆ విషయంలో డిక్రీని ప్రత్యేకంగా సవాలు చేయలేదు, కాబట్టి హైకోర్టు అభిప్రాయం సరైనదని భావించాలి. మిథు లాల్ వర్సెస్ చమేలీ, 57. 7 1, కియోలపాటి ఎం.ఎస్.వి. బి.ఎన్.వర్మ, ఐ.ఎల్.ఆర్. 466 మరియు అశుతోష్ వర్సెస్ సతీంద్ర కుమార్, 54 సి.డబ్ల్యు.ఎన్.380 గురించి ప్రస్తావించారు.

సివిల్ అప్పిలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 587 ఆఫ్ 1962. 1961 సివిల్ రివిజన్ అప్లికేషన్ నెం.441లో బాంబే హైకోర్టు 1961 ఏప్రిల్ 12న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలు.

పిటిషనర్ తరఫున భారత అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ ఎస్వీ గుప్తే, ఆర్ హెచ్ ధేబర్ వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాది నెం.1 కోసం ఎస్.జి.పట్వర్ధన్, ఎ.జి.రత్నపర్కి.

ఈ మేరకు జస్టిస్ రఘుబర్ దయాళ్ తీర్పు వెలువరించారు - ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా ఈ అప్పీలు, అప్పీలు మెమోరాండంపై చెల్లించాల్సిన కోర్టు ఫీజు ప్రయోజనాల కోసం బాంబే కోర్టు ఫీజుల చట్టం, 1959 యొక్క షెడ్యూల్ 1 లోని ఆర్టికల్ 1 లోని 'వివాదంలో ఉన్న విషయం యొక్క మొత్తం లేదా విలువ' అనే వ్యక్తీకరణ పరిధిలోకి వస్తుందా అనే ప్రశ్నను లేవనెత్తుతుంది.

పిటిషనర్/ప్రతివాది నెం.1 అహ్మదాబాద్ లోని సివిల్ జడ్జి (సీనియర్ డివిజన్) కోర్టులో 1957 నాటి స్పెషల్ సూట్ నెం.5ను ఏర్పాటు చేసి ప్రతివాది నెం.7కు ఇచ్చిన అసలు కారణంగా రూ.13,205 వసూలు చేశారు. జూలై 18, 1960 న, అతని క్లెయిమ్ రూ.13,033-6-6 మొత్తంలో దావా వేసిన తేదీ నుండి రూ.10,120 మొత్తంపై సంవత్సరానికి 40% వడ్డీతో సహా తీర్పు ఇవ్వబడింది.

ఈ తీర్పును సవాల్ చేస్తూ ప్రతివాది నెం.7 హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. అప్పీలు మెమోరాండంలో, ప్రతివాది నెం.7 న్యాయపరిధి మరియు కోర్టు-రుసుము ప్రయోజనాల కోసం క్లెయిమ్ ను రూ.13,033-6-6గా అంచనా వేశారు మరియు అప్పీల్ యొక్క అతని గ్రౌండ్ నెం.1 మరియు 48 ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

1. పిటిషనర్ దావాను తీర్పు ఇవ్వడంలో కింది కోర్టు తప్పు చేసింది .

48. ఆ ఆర్డరు తప్పు, అన్యాయమైనది, చట్టవిరుద్ధమైనది కాబట్టి దానిని కొట్టివేయాలి." మిగిలిన 46 కారణాలు పిటిషనర్ వాదన యొక్క అర్హతలకు సంబంధించినవి మరియు ట్రయల్ కోర్టు దానిని లెక్కించాల్సిన రేటుపై భవిష్యత్తులో పెండెంట్ సైట్ వడ్డీని మంజూరు చేయడం యొక్క సరైనదానితో వ్యవహరించలేదు.

అప్పీలు మొత్తం డిక్రీకి విరుద్ధమని, కోర్టు ఫీజు ప్రయోజనాల కోసం వివాదంలో ఉన్న సబ్జెక్టు విలువ మొత్తం రూ.14,036 అని టాక్సింగ్ అధికారి అభిప్రాయపడ్డారు. రూ.10,120పై దావా వేసిన తేదీ నుంచి డిక్రీ తేదీ వరకు వడ్డీ మొత్తం రూ.1,033.40గా ఉందని, అప్పీల్ అంశం ట్రయల్ కోర్టు జారీ చేసిన డిక్రీ అని ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది అంగీకరించారు. అందువల్ల అప్పీల్ మెమోరాండంపై రూ.70 లోటు కోర్టు ఫీజు చెల్లించాలని, తదనుగుణంగా క్లెయిమ్ ను సవరించాలని ప్రతివాదిని ఆదేశించారు.

దీంతో ప్రతివాది-అప్పీలుదారుడు చట్టంలోని సెక్షన్ 5(2) కింద హైకోర్టులో రివిజన్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. అతని అభ్యంతరాన్ని పండితుడైన న్యాయమూర్తి సమర్థించారు, ఆయన ఈ అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేశారు:

అప్పీల్ లో ఉన్న అంశం అనేది పార్టీల మధ్య వివాదంలో ఉన్న అసలు అంశమే తప్ప నిర్ణయంతో నిలబడాల్సిన లేదా పడిపోయే విషయం కాదని స్పష్టం చేసింది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఇది పార్టీల మధ్య వివాదంలో ఉన్న హక్కు అని అర్థం.

తదనుగుణంగా ట్యాక్సింగ్ అధికారి ఉత్తర్వులను కొట్టివేసి, అప్పీల్ మెమోరాండంపై చెల్లించిన కోర్టు ఫీజు మొత్తమే సరైన కోర్టు ఫీజు అని తేల్చిచెప్పారు. ఈ ఉత్తర్వులను సవాల్ చేస్తూ మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ దాఖలు చేసింది.

పిటిషనర్ స్టేట్ తరఫున శ్రీ గుప్తా వాదిస్తూ, విజ్ఞుడైన న్యాయమూర్తి వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయం సరైనది కాదని మరియు ప్రధానంగా హైకోర్టు ప్రివీ కౌన్సిల్ కు అప్పీల్ చేయడానికి అనుమతి ఇవ్వడానికి సంబంధించిన సంబంధిత నిబంధనలలో "వివాదంలో ఉన్న విలువ లేదా విషయం" అనే పదంపై న్యాయస్థానాలు ఉంచిన నిర్మాణంపై ఆధారపడి ఉంటుందని వాదించారు.

గూరూ పర్సాద్ ఖూంద్ వర్సెస్ జగ్గుట్ చుందర్ ((1) 8 ఎమ్.ఐ.ఎ. 166) లో జ్యుడీషియల్ కమిటీ ఏప్రిల్ 10, 1938 నాటి కౌన్సిల్ ఉత్తర్వుల్లోని ఆదేశాల ఆవశ్యకతలకు సంబంధించి, ప్రివీ కౌన్సిల్ కు అప్పీల్ చేయడానికి సెలవు ఇవ్వడానికి షరతులకు సంబంధించి, అప్పీలులో వివాదంలో ఉన్న విషయం యొక్క విలువ నిర్దిష్టంగా ఉన్న సందర్భాల్లో అప్పీలుకు సెలవు ఇవ్వాలని పేర్కొంది. మొత్తం రూ. 10,000 మరియు అటువంటి విలువను నిర్ణయించడంలో, డిక్రీ తేదీ వరకు నిర్ణయించిన వడ్డీ మొత్తాన్ని అసలు మొత్తానికి చేర్చాలి.

ఒక దావా ఖర్చులు వివాదంలో ఉన్న అంశంలో భాగం కాదనే వాదనకు దూరా దాస్ చౌదరి వర్సెస్ రామనాథ్ చౌదరి (1) ఒక అథారిటీ. వారి లార్డ్ షిప్స్ ఆఫ్ ది ప్రివీ కౌన్సిల్ ఇలా చెప్పింది:

మొత్తంగా చెప్పాలంటే, ఖర్చులను పెంచడం ద్వారా, ఏదైనా దావాను అప్పీల్ చేయదగిన విలువ వరకు తీసుకురావడం ప్రతి కక్షిదారు యొక్క అధికారంలో ఉంటుంది.

ఒక కక్షిదారు యొక్క ప్రవర్తన దీర్ఘకాలిక విచారణకు దారితీస్తుందని మరియు తత్ఫలితంగా పెండెంట్ లైట్ వడ్డీ పరిమాణం పెరగవచ్చు, ఇది అప్పీల్ చేయదగిన విలువకు అప్పీల్ చేయడానికి వివాదంలో ఉన్న విషయం యొక్క విలువను పెంచుతుంది.

హైకోర్టులు ప్రివీ కౌన్సిల్ కు అప్పీలుకు సెలవు ఇవ్వడానికి అనుమతించే నిబంధన పరిధిలోకి ఈ కేసు వచ్చిందా లేదా అనే విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునే ఉద్దేశ్యంతో ఇలాంటి వ్యక్తీకరణపై ఉంచిన నిర్మాణం నేపథ్యంలో చట్టంలోని వ్యక్తీకరణను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం సరికాదని మేము భావించడం సరికాదు. ఈ చట్టం పన్ను విధించే శాసనం, కాబట్టి దాని నిబంధనలను కర్త-కక్షిదారుకు అనుకూలంగా ఖచ్చితంగా భావించాలి. తన కేసును తదుపరి ఉన్నత న్యాయస్థానానికి తీసుకెళ్లాలన్న హైకోర్టు నిర్ణయంపై పార్టీ అసంతృప్తి చెందడానికి వీలు కల్పించే ఉద్దేశ్యంతో ఇతర నిబంధనలు ఉన్నాయి. ప్రివీ కౌన్సిల్ మరియు అందువలన ఆ విషయంలో సంబంధిత నిబంధనలకు ఉదారమైన నిర్మాణాన్ని ఇవ్వవలసి వచ్చింది.

ప్రస్తుత సందర్భంలో అప్పీలు మెమోరాండంపై బకాయి ఉన్న కోర్టు రుసుము మొత్తాన్ని నిర్ణయించడానికి మరియు ఈ న్యాయస్థానానికి అప్పీలు చేయడానికి అటువంటి మూల్యాంకనాన్ని నిర్ణయించడానికి కాకుండా అప్పీల్ లో వివాదంలో ఉన్న విషయం యొక్క విలువ అనే పదాన్ని మనం అర్థం చేసుకోవాలి.

సివిల్ కోర్టులో దాఖలు చేసిన అప్పీలు మెమోరాండంపై చెల్లించాల్సిన కోర్టు-ఫీజు ప్రశ్నకు సంబంధించిన సంబంధిత నిబంధన చట్టంలోని షెడ్యూల్ 1లోని ఆర్టికల్ 1లో ఉంది. వివాదంలో

ఉన్న సబ్జెక్టు యొక్క మొత్తం లేదా విలువ ప్రకారం చెల్లించాలి. వివిధ మొత్తాలకు సంబంధించి వర్తించే రేట్లు వ్యాసంలో పేర్కొనబడ్డాయి. అయితే కోర్టు ఫీజు గరిష్ఠంగా రూ.15,000.

అందువల్ల, చెల్లించాల్సిన కోర్టు-ఫీజు మొత్తం అప్పీలులో వివాదంలో ఉన్న విషయం యొక్క మొత్తం లేదా విలువపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ప్రతివాది-అప్పీలుదారుడు తన క్లెయిమ్ విలువను రూ.13,033-6-6గా పరిగణించి, ఆ మొత్తంపై అవసరమైన కోర్టు-ఫీజును చెల్లించాడు. అందువల్ల దావా వేసిన తేదీ వరకు చెల్లించాల్సిన అసలు, వడ్డీ కారణంగా తనపై రూ.13,033-6-6 జరిమానా విధించిన డిక్రీలోని ఆ భాగాన్ని ఆయన అప్పీలులో విభేదిస్తున్నట్లు స్పష్టమవుతోంది. తన క్లెయిం విలువను బట్టి, దావా వేసిన తేదీకి, డిక్రీ తేదీకి మధ్య కాలానికి లెక్కించడానికి లభించే వడ్డీ మొత్తాన్ని డిక్రీ కింద ఇచ్చిన రూ.10,120 మొత్తంపై సంవత్సరానికి 4% చొప్పున అతను వివాదించలేదు. అప్పీలులో తన క్లెయిమ్ లో ఈ మొత్తాన్ని చేర్చకుండా అతని అప్పీలు సమర్థమా కాదా అనేది అప్పీలులో వివాదంలో ఉన్న విషయం యొక్క విలువకు సంబంధించిన ప్రశ్నకు భిన్నమైన ప్రశ్న. ఆ మొత్తం కోసం అతను డిక్రీని వివాదించడు, అందువల్ల కోర్టు దాని గురించి నిర్ణయించాల్సిన అవసరం లేదు, కాబట్టి ఈ మొత్తాన్ని సంబంధిత వ్యక్తీకరణ పరిధిలోకి వచ్చే అప్పీలులో వివాదంలో ఉన్న విషయం మొత్తంలో చేర్చలేము. దావా వేసిన తేదీకి, డిక్రీ తేదీకి మధ్య ఉన్న ఈ వడ్డీ మొత్తాన్ని ఆయన అప్పీల్ కారణాలు ఏవీ ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించలేదు. దీన్నిబట్టి భవిష్యత్తు వడ్డీని ఇవ్వడంలో ఔచిత్యాన్ని గానీ, అది ఇచ్చిన రేటును గానీ, ఎంత మొత్తానికి ఇవ్వవచ్చో గానీ తాను ప్రశ్నించడం లేదని స్పష్టం చేసింది. ఈ పరిస్థితులలో, అప్పీలులో వివాదంలో ఉన్న విషయం యొక్క విలువ దావా తేదీ మరియు డిక్రీ తేదీ మధ్య ఈ వడ్డీ మొత్తాన్ని కలిగి ఉండాలని చెప్పడం సాధ్యం కాదు.

పిటిషనర్ తన దావాను కొట్టివేయడానికి వ్యతిరేకంగా తన అప్పీలును ప్లెయింటులో చేసిన క్లెయిమ్ మొత్తంపై విలువ ఇవ్వాల్సి ఉంటుందని, అప్పీలును ఏర్పాటు చేసిన తేదీ వరకు క్లెయిమ్ చేసిన మొత్తంపై చెల్లించాల్సిన వడ్డీని చేర్చరాదని గుప్తా అంగీకరించారు. ప్రతివాది డిక్రీ తేదీ

తరువాత అప్పీలు యొక్క విలువలో అప్పీలును నిర్వహించే వరకు భవిష్యత్తు వడ్డీ మొత్తాన్ని కోర్టు-రుసుము ప్రయోజనాల కోసం చేర్చాలని మరియు డిక్రీకి వ్యతిరేకంగా బాధితుడు అప్పీలు చేసినప్పుడు దావాలో నిర్ణయించిన ఖర్చుల మొత్తంపై కోర్టు-రుసుము చెల్లించరాదని పేర్కొంది.

అప్పీలులో వివాదంలో ఉన్న వస్తువు విలువలో భాగంగా ఈ మొత్తాలను ఏ సూత్రం ఆధారంగా పరిగణించరు? అటువంటి విలువను పిటిషనర్ లోని గణనీయమైన ఆరోపణ లేదా అప్పీలు మెమోరాండం లోని పిటిషన్ల నుండి పార్టీల మధ్య వివాదంలో ఉన్న అంశాలకు సంబంధించి నిర్ణయించాలి మరియు కోర్టు ద్వారా నిర్ణయించబడుతుంది. కోర్టు తీర్పు ఇవ్వాలనుకునే పక్షాల హక్కులను దెబ్బతీసే అంశాలు ఇవి. ఏదైనా నిర్దిష్ట హక్కుపై ఆధారపడని, వివాదాస్పద హక్కు యొక్క నిర్ణయంపై ఆధారపడి ఉండే క్లెయిములు మరియు కోర్టు విచక్షణకు సంబంధించిన ఉపశమనాలు 'వివాదంలో ఉన్న అంశం లేదా అప్పీలు మెమో' అనే పదం పరిధిలోకి రావు.

అప్పీలులో వివాదంలో ఉన్న విషయం మొత్తాన్ని నిర్ణయించే ఉద్దేశ్యంతో నిర్ణయించిన ఖర్చుల మొత్తానికి మరియు పెండెంట్ లైట్ వడ్డీకి మధ్య వ్యత్యాసాన్ని చూపడానికి సరైన కారణం కనిపించడం లేదు. దావా యొక్క ఖర్చులు క్లెయిం నుండి స్వతంత్రంగా ఉత్పన్నమవుతాయి మరియు వాస్తవానికి పిటిషనర్ ద్వారా ఖర్చు చేయబడేవి, అయితే పెండెంట్ లైట్ వడ్డీ మొత్తానికి సంబంధించిన డిక్రీ నేరుగా పిటిషనర్ వాదనతో సంబంధం కలిగి ఉంటుంది, అయితే దాని తీర్పు కోర్టు విచక్షణ పరిధిలో ఉంటుంది, కానీ ఇది వ్యత్యాసాన్ని సమర్థించదు. ఖర్చులు కూడా, ముఖ్యంగా కోర్టు ఫీజు మరియు న్యాయవాది రుసుము కారణంగా ఖర్చులు కూడా నేరుగా కోర్టులో దాఖలు చేసిన దావా కారణంగా ఉత్పన్నమవుతాయి. కారణం ఏమిటంటే, దావా లేదా అప్పీలులో క్లెయిమ్ చేయబడిన హక్కు యొక్క విలువ, ఇది చట్టంలోని ఆర్టికల్ 1, షెడ్యూల్ 1 లో వివాదంలో ఉన్న విషయం యొక్క మొత్తం లేదా విలువతో కవర్ చేయబడుతుంది మరియు కోర్టు ఈ మొత్తాలలో దేనినైనా ప్రతివాది నుండి పొందే హక్కును కలిగి ఉండదు. దాని విచక్షణ మేరకు, 34 మరియు 35 సి.పి.సి దృష్ట్యా దావా యొక్క పరిస్థితులకు అనుగుణంగా భవిష్యత్తు వడ్డీ మరియు ఖర్చులను అనుమతించండి. అప్పీలులో వివాదంలో ఉన్న అంశాన్ని మదింపు

చేయడంలో నిర్ణీత మొత్తాన్ని చేర్చకపోవడానికి కూడా ఈ సూత్రం వర్తిస్తుంది, ఎందుకంటే అది కూడా కోర్టు తన విచక్షణాధికారాన్ని ఉపయోగించి ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా ఆ మొత్తానికి ఎటువంటి హక్కు లేదా క్లెయిమ్ చేయదు.

దావా తేదీ వరకు అసలు మరియు వడ్డీకి సంబంధించిన డిక్రీ పూర్తిగా లేదా పాక్షికంగా చెడ్డదని అప్పీలేట్ కోర్టు సంతృప్తికరంగా నిరూపించడంలో ప్రతివాది-అప్పీలుదారు విజయవంతమైతే, అది పిటిషనర్ వాదనను కూడా తోసిపుచ్చే విధంగా ఖర్చులు మరియు భవిష్యత్తు వడ్డీకి సంబంధించి అప్పీలేట్ కోర్టు తన విచక్షణను ఉపయోగించడానికి దారితీస్తుంది. అతనికి భవిష్యత్తులో ఎటువంటి వడ్డీ లేదా దావా లేదా అప్పీల్ యొక్క ఖర్చులు ఇవ్వబడవు మరియు అతని క్లెయిమ్ పాక్షికంగా విజయవంతమైతే, అతనికి అనుకూలంగా నిర్ణయించిన భవిష్యత్తు వడ్డీ మరియు ఖర్చుల మొత్తాన్ని అప్పీలేట్ కోర్టు తగిన విధంగా సవరించుతుంది. అందువల్ల ప్రతివాది-అప్పీలుదారుడు కొన్ని కారణాల వల్ల ఆ మొత్తాలను పూర్తిగా లేదా పాక్షికంగా వివాదిస్తే తప్ప ఖర్చుల కోసం డిక్రీకి వ్యతిరేకంగా లేదా భవిష్యత్తు ప్రయోజనాల కోసం డిక్రీకి వ్యతిరేకంగా అప్పీల్ చేయడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు. ట్రయల్ కోర్టులో సబ్జెక్టుపై హక్కు లేకుండా ఖర్చులు లేదా వడ్డీకి సంబంధించి డిక్రీ యొక్క ఔచిత్యం లేదా కరెక్టును అతను స్పష్టంగా విభేదిస్తే, అతను సవాలు చేసిన మొత్తాలపై కోర్టు-రుసుము చెల్లించాల్సి ఉంటుంది, ఎందుకంటే ఆ సందర్భంలో అతను ఆ మొత్తాలను అప్పీల్లో వివాదం చేస్తాడు మరియు అందువల్ల ఆ మొత్తాలు 'అప్పీల్లో వివాదంలో ఉన్న సబ్జెక్ట్ యొక్క విలువ' అనే పదం పరిధిలోకి వస్తాయి. ఖర్చుల మొత్తం లేదా భవిష్యత్తు వడ్డీపై కోర్టు-రుసుమును డిమాండ్ చేసే న్యాయస్థానాల వివిధ నిర్ణయాలకు ఇది ఆధారం. మిథు లాల్ లో వి. చమేలి (1) అప్పీలులో నిర్దిష్టంగా సవాలు చేయకపోతే దిగువ కోర్టు మంజూరు చేసిన వడ్డీపై ఎటువంటి కోర్టు ఫీ చెల్లించరాదని పేర్కొంది. పుట 76లో ఇలా అన్నారు.

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం వడ్డీ రేటు లభిస్తుంది. పిటిషనర్ వాదించినా, చెప్పకపోయినా కోర్టు తీర్పు ఇవ్వవచ్చు. ఈ విషయంలో విజయవంతమైన పార్టీకి ఖర్చులు అప్పగించే అధికారంతో సమానంగా కోర్టుకు కూడా ఉంటుంది. అప్పీలు చేసిన డిక్రీ ద్వారా

ఇవ్వబడిన ఖర్చుల మొత్తానికి కోర్టు రుసుము చెల్లించరాదనేది బాగా నిర్ణయించబడిన నియమం, ఖర్చుల తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా నిర్దిష్టంగా ఏ ఆధారం నిర్దేశించబడకపోతే.... సెక్షన్ 34 కింద కోర్టు తన అధికారాన్ని ఉపయోగించి ఇచ్చే వడ్డీ రేట్లకు కూడా ఇదే సూత్రం వర్తిస్తుంది. దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టులో అప్పీలుకు పిటిషనర్ ఇచ్చిన కారణాలను క్షుణ్ణంగా చదివితే, ఆ కోర్టుకు అప్పీలు చేసిన అంశం దావా తేదీ వరకు అసలు మొత్తం మరియు వడ్డీ అని మేము సంతృప్తి చెందాము. కియోలపాటిలో ఎం.ఎస్.టి.వి.బి.ఎన్.వర్మ "పిటిషనర్ భవిష్యత్తు వడ్డీని స్పష్టంగా సవాలు చేయకపోతే, దావా వేసిన తేదీ నుండి అప్పీలు దాఖలు చేసే తేదీ వరకు వచ్చే వడ్డీ మొత్తంపై కోర్టు-రుసుము చెల్లించరాదని నేను భావించాను.

అశుతోష్ వర్సెస్ సతీంద్ర కుమార్ (2)లో పేజి 382లో ఇలా చెప్పబడింది: "దావాలో లేదా అప్పీలులో వివాదంలో ఉన్న అంశంలో ఖర్చులు ఒక భాగంగా పరిగణించబడవు. అప్పీలులో, అప్పీలుదారు అటువంటి సందర్భంలో, ఖర్చుల ఉత్తర్వును నిజంగా విభేదించడు, ఎందుకంటే ఇది సాధారణంగా వివాదంలో ఉన్న ప్రధాన విషయం గురించి నిర్ణయం తరువాత చేయబడే సహజ క్రమం మరియు అతను స్వయంగా ప్రధాన విషయం-విషయానికి సంబంధించి అప్పీలులో విజయం సాధిస్తే, ఖర్చులకు సంబంధించి అతను స్వయంచాలకంగా విజయం సాధిస్తాడని ఆశిస్తాడు."

అందువల్ల ఆ డిక్రీని పక్కన పెట్టాలనే వాదనతో సంబంధం లేకుండా స్వతంత్రంగా వడ్డీ మొత్తం కోసం అప్పీలుదారుడు డిక్రీ యొక్క సరైనదాన్ని సవాలు చేయకపోతే చట్టంలోని షెడ్యూల్ 1 లోని ఆర్టికల్ 1 యొక్క ప్రయోజనాల కోసం 'అప్పీల్ లో వివాదంలో ఉన్న విషయం యొక్క మొత్తం లేదా విలువ'లో పెండెంట్ లైట్ వడ్డీ మొత్తాన్ని చేర్చరాదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ఇక్కడ పిటిషనర్ ఆ విషయంలో డిక్రీని ప్రత్యేకంగా సవాలు చేయలేదు, అందువల్ల అప్పీల్ మెమోరాండంను తగినంతగా స్టాంపు వేయాలని హైకోర్టు నిర్ణయించడం సరైనదే. అందువల్ల అప్పీలు టి. ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత.